

2014 HIGHER SCHOOL CERTIFICATE
EXAMINATION

Vietnamese Continuers

(Section I — Listening and Responding
Part A and Part B)

Transcript

Familiarisation Text

- TÂM: Chào chị Mai. Lâu quá không gặp! Cả nhà đều mạnh khỏe chứ? Ủa mà anh Hùng đâu?
- MAI: Chào anh Tâm. Cám ơn anh, cả nhà tôi đều khỏe. Anh ấy còn đang tìm chỗ đậu xe.
- TÂM: Hai ông bà đi shop hả?
- MAI: Tụi tôi định đến văn phòng luật sư ký lease sang shop.
- TÂM: Hai ông bà định mở shop gì?
- MAI: Tiệm ăn. Khi nào khai trương, mời anh chị đến giúp vui.
- TÂM: Việc đó chị khỏi lo. Chị mà nấu các món nhậu thì khỏi chê. Chị cứ hù một tiếng là tụi này tới ngay

Section I — Listening and Responding

Part A

Question 1

Chào các bạn,

Để hưởng ứng phong trào: ‘Giữ sạch trường lớp’, Ban Đại diện học sinh vừa thành lập Đội Bảo Vệ Môi Trường gồm đại diện học sinh ở các khối lớp khác nhau.

Ngoài các thùng rác thường đã có trước đây, nhà trường vừa đặt thêm các thùng đựng rác tái chế có nắp vàng để học sinh bỏ các loại rác như giấy, chai nhựa ...

Ban Đại Diện xin nhắc nhở các bạn là khi bỏ rác vào thùng thì hãy nhìn kỹ các loại rác nào để bỏ cho đúng thùng. Ngoài ra các bạn cũng cần suy nghĩ đến việc giảm thiểu số lượng giấy sử dụng. Không nên in bừa bãi các tài liệu hoặc email không cần thiết.

Xin cảm ơn các bạn đã lắng nghe.

Question 2

LAN: Anh Tân, đang lựa đồ bỏ vô máy giặt hả? Có chuyện gì mà mặt mày bí xị vậy?

TÂN: Vừa ra khỏi phòng ngủ đã bị mẹ la rồi. Bực mình quá đi!

LAN: Mẹ la anh hai chuyện gì vậy?

TÂN: Mẹ nói là suốt ngày anh không nói chuyện với mẹ.

LAN: Sao anh không nói chuyện với mẹ?

TÂN: Sao lại không, ngày nào anh chẳng gọi tin nhắn cho mẹ.

LAN: Nhắn tin đâu có phải là nói chuyện. Anh cũng biết mẹ mình thuộc thế hệ xưa rồi. Mẹ thích nghe giọng nói của anh hơn là đọc tin nhắn.

TÂN: Vậy sao?

LAN: Anh không biết chứ, mỗi lần nhận tin nhắn của anh trong điện thoại, mẹ buồn lắm đó.

TÂN: Vậy hả?

LAN: Mẹ còn lo là nếu anh cứ dùng tin nhắn như vậy thì có ngày anh sẽ không biết làm sao mà nói chuyện với người khác nữa.

TÂN: Anh không nghĩ vậy đâu.

LAN: Thử đi! Bắt đầu từ bây giờ, anh gọi mẹ mỗi ngày nhé. Bây giờ em vô nhà bếp nấu cơm đây.

Question 3

HÙNG: Vân ơi, lại giúp mình điền mấy câu hỏi cho bản thăm dò ý kiến này đi, biết đâu mình có cơ hội trúng 1000 đồng. Mới qua Úc nên mình không rành lắm về chuyện này.

VÂN: Xem nào ... thì bạn đã điền một số câu rồi. ... Hùng Nguyễn. 12 tháng 9, 1977. Đúng rồi.

HÙNG: Còn “suburb” nghĩa là gì?

VÂN: Là vùng mình ở, Cabramatta. À, khoan đã, sao lại phải điền cả ngày sinh và số trưng mục? Bản thăm dò thì đâu cần đến hai chi tiết này. Ai đưa cho Hùng cái bản này vậy?

HÙNG: Mình tìm thấy trong thùng thư.

VÂN: Chỉ là mấy tờ rơi thôi! Xem nào ... còn cái tên công ty này thấy lạ quá. Trời đất ơi! Vậy mà tin hả?

HÙNG: May quá, có Vân đây để giúp. Cảm ơn bạn nhiều.

Question 4

- THANH: Chào chị Oanh, tôi là Thanh, phóng viên của báo Người Việt. Xin phép được phỏng vấn chị về buổi triển lãm tranh của chị hôm nay. Chắc hẳn là chị rất hạnh diện, phải không?
- OANH: Dạ. Hằng năm cộng đồng người Việt đều tổ chức mừng Tết Nguyên Đán để duy trì truyền thống văn hóa của chúng ta. Đặc biệt năm nay cộng đồng muốn ghi nhận sự thành đạt của những tài năng trẻ Việt Nam tại Úc và tôi rất tự hào đã được chọn để triển lãm tranh của mình.
- THANH: Tôi thấy ba mẹ chị đang niềm nở chào đón khách ở phòng triển lãm tranh. Chắc thành quả của chị cũng có phần đóng góp của gia đình chứ?
- OANH: Dạ, ba mẹ tôi giúp tôi rất nhiều trong thời gian gần đây.
- THANH: Ủa, vậy trước đây thì sao?
- OANH: Lúc còn nhỏ, ba mẹ tôi không thích tôi học vẽ mặc dù biết tôi có năng khiếu.
- THANH: Không phải ai cũng có năng khiếu vẽ, đó là món quà trời cho.
- OANH: Nhưng đối với ba mẹ tôi thì đó không phải là món quà trời cho. Tôi cũng hiểu tại sao ba mẹ tôi như vậy. Có người Việt nào sống nổi bằng nghề vẽ đâu?
- THANH: Thì đúng là nếp nghĩ của cả xã hội Việt Nam mình mà.
- OANH: Khi tôi dự khóa học vẽ 4 tuần dành cho các học sinh có năng khiếu thì tôi được một ông chủ bút của nhà xuất bản truyện tranh bên Mỹ đề nghị ký hợp đồng vẽ tranh cho ông. Ba mẹ tôi quá bất ngờ khi nghe tin đó.
- THANH: Bất ngờ, nhưng hai bác vui chứ?
- OANH: Ba mẹ tôi đi khoe với mọi người về hợp đồng này.
- THANH: Vậy khi chị tham gia cuộc thi vẽ hoạt hình của toàn tiểu bang, hai bác ủng hộ hết mình chứ?
- OANH: Dạ đúng, nhất là tôi lại đoạt giải nhất của toàn tiểu bang. Sau đó mỗi lần có triển lãm tranh thì tôi luôn có 2 cộng sự viên rất đắc lực.
- THANH: Tranh chị vẽ bán đắt quá mà. Bây giờ chắc hai bác đã thấy họa sĩ không phải là một nghề quèn rồi chứ?

Section I — Listening and Responding

Part B

Question 5

KIM: Anh Tài, tuần tới là ngày Đa Văn Hóa, mình cần làm gì cho gian hàng bán thức ăn đây?

TÀI: Trước hết là mình cần chọn một thực đơn. Kim và Tài cùng suy nghĩ nha.

KIM: Kim đã lựa ra một số thực đơn và cuối cùng còn lại ba thực đơn này đây.

TÀI: Tốt lắm – Kim đọc đi!

KIM: Thực đơn số 1 gồm có: khoai tây chiên, cá chiên bột, há cảo, mì xào và dưa hấu. Thực đơn số 2 gồm có: chả giò, gỏi cuốn, bánh mì thịt và chè ba màu. Thực đơn số 3 gồm có: pizza, cánh gà chiên, bún thịt nướng và bánh kem. Anh Tài nghĩ thế nào về các thực đơn này?

TÀI: Tôi thì thích khoai tây chiên và cá chiên bột, nhưng hai món này phải chiên ăn liền. Pizza thì cũng có nhiều người thích. Nhưng chúng ta cần chọn thực đơn nào mang tính truyền thống Việt Nam.

KIM: Đó là ngày Đa Văn Hóa mà.

TÀI: Vậy có gì đâu mà khó chọn?

Question 6

MAI: Lộc ơi , đang làm gì vậy?

LỘC: Đang đọc báo, định gọi Mai đây. May quá, Mai lại ghé. Nhìn xem bức hình trong bài báo này nè.

MAI: Xem nào – Nguyễn Tùng, Đội trưởng Đội cứu trợ bão lụt huyện Đông Xuân, tỉnh Thanh Hóa, một tấm gương của sự hy sinh và lòng nhiệt tình. Ủa, sao trông giống Tùng bạn mình quá vậy?

LỘC: Đúng là Tùng rồi. Huyện Đông Xuân, tỉnh Thanh Hóa – quê nó chứ đâu. Tụi mình mất liên lạc với Tùng đã hơn hai năm nay.

MAI: Ừ, từ ngày cơn bão số 3 tàn phá quê Tùng, tụi mình cố liên lạc mà không được, nghe nói gia đình Tùng cũng nằm trong vùng bị bão.

LỘC: Lần này cơn bão số 5 cũng ập vào vùng quê của Tùng. Không biết gia đình Tùng ra sao.

MAI: Qua bài báo này mình thấy Tùng là một đội trưởng tuyệt vời. Anh đúng là một người luôn vượt qua hoàn cảnh và không bao giờ bỏ cuộc.

LỘC: À trong báo cũng có địa chỉ liên lạc của Đội nè, Mai có thể đại diện nhóm mình viết thư liên lạc với Tùng được không?

MAI: Dễ thôi, mình sẽ viết ngay.